

கொண்டிருந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

எனது விளையாட்டுத் துறை ஆர்வம், எனக்கிருந்த வசதிவாய்ப்புகள் அக்கல்லூரியின் முதலாம் தர அணிகளான உத்பைந்தாட்டம், துடுப்பாட்டம் (CRICKET) என்பவற்றில் இணைந்து விளையாடி வந்தனே. இந்தப் பிராந்தியத்தில் அப்போது விளையாட்டுக்களங்கு மஸ்தியர்களாக கட்டையாற்றிய மந்தரா, அபயசிங்க, யோனபுள்ளே ஆகியோரின் மத்தியஸ்தமற்றகளை நன்கு ரசித்துக்கொண்டதுடன் அவர்களையே சகைகளிலும் (ACTION) மிகவும் ஈர்க்கப்பட்டனே. இவர்கள் மீவரும் அன்றைய அகில இலங்கை முதல்தர உத்பைந்தாட்ட மத்தியஸ்தர்களாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட தகமயினையுடையவர்களாவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அப்போதே எனது மனத்திலும் இவர்களைப்போன்ற ஒரு தலசிறந்த மத்தியஸ்தராக எதிர்காலத்தில் வரவேண்டும் என்ற ஆதங்கம் என்கிடம் உறபவித்தது.

இந்த நிலையில் 1958 ஆம் ஆண்டு எமது நாட்டில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரம் என்னமீண்டும் யாழ்ப்பாணம் வருவதற்கு வழிவகுத்தது. எனவே எனது கல்வியினையா/தவேரையாளி இந்துக்கல்லூரியில் தொடரவாய்ப்பளித்தது. இக்காலகட்டத்தில் இக்கல்லூரியின் அதிபர் திரு.ம.சி.சீனித்தம்பி அவர்களின் ஞானோதயத்தில் கல்வித்திறமையும் விளையாட்டுத்திறமையும் புகையிரதப்பாதையின் இரூதண்டவாளங்கள் போன்ற சமாந்தரமாகச் சின்று கொண்டிருந்த நிலையில் இக்கல்லூரியின் விளையாட்டுத்திறமைக்குப் பொறுப்பாக இருந்த திரு.பெ.அண்ணாசாமி ஆசிரியர்கள் அவர்கள் என்ன இனங்கண்டு முன்னிலைப்படுத்தி அணித்தலமை உட்பட்ட அனதைது நிலைகளிலும் எனக்குச் சந்தர்ப்பமளித்தார். இதற்குரிய இன்னொரு நிலைப்பாடு அப்போது நான் தன்னிலங்கையிலிருந்து மாணவனாக இங்கு வந்தமையால் என்கிடம் அமநைதுகாணப்பட்ட தன்னிலங்கை நடமை, உடமை, பாவனகைகள் இங்குள்ள மாணவர்களினதும் நடமை, உடமை, பாவனையிலிருந்தும் வேறுபடுத்தி வித்தியாசமான ஒரு வீச்சான சாயலும் காரணமாக இருக்கலாம் என உணர்ந்துகொண்டனே. இந்த உடமைசார் எனது இயல்பான வீச்சுக்குரிய அமைப்பு இன்றும் என்கிடம் அமநைதுள்ளமை குறிப்பிடக்கூடியதாகும். விளையாட்டுக்களிலும் சரி, வாழ்க்கையிலும் சரி எனக்கென ஒரு தனித்துவம் என்கிடம் கூபிக்கொண்ட உள்ளமையினமற்றவர்கள் சூட்டிக்காட்டும் பொழுதுமீண்டும் எனது தன்னிலங்கை வாழ்க்கை என்னதைத் துட்பிக்கொடுக்கும்.

எனது விளையாட்டு அனுபவத்தில் இன்னொருவகையில் எமது கிராமம் அதற்கு அணி சரேத்தமகைக்கு வதிரிடயமனடஸ் விளையாட்டுக்கழகம் என்றால் அது மிகையாகாது. ஐம்பதழேுகளில் டயமனடஸ் விளையாட்டுக்கழகத்தின் சயெற்பாடுகளில் திரு.பெ.அண்ணாசாமி ஆசிரியர் அவர்களுக்கு கிருந்தமுக்கியத்துவம் எனக்கு எனக்கு மலேும் வலுவூட்டற்குரிய சந்தர்ப்பத்தை அளித்தது. டயமனடஸ் கழக உத்பைந்தாட்டம், கரப்பந்தாட்டம், துடுப்பாட்டம் என்பவற்றில் விளையாட்டெளவீரனாக விளங்கிய எனக்கு 1957 இல் காங்கசேன துறையேயல் விளையாட்டுக்கழகத்தினரால் நடாத தப்பட்ட உத்பைந்தாட்டச் சூற்றூப்போட்டியில் நாம் எட்டிய சம்பியன் போட்டியின் வற்றியின் பின் எனது நாட்டம் உத்பைந்தாட்ட மத்தியஸ்தத்தினை நனாக கித்திரும் பியது. இதனால் எனது விருப்பம் காரணமாக உள்ளூர்போட்டிகளுக்கு மத்தியஸ்தம் வகித்துப்போதிய பயிற்சினையும பற்றுக்கொண்டனே. அக்காலகட்டத்தில் வடமராட்சிப் பிரதசேத்தில் தகுதிபற்ற உத்பைந்தாட்ட மத்தியஸ்தர்கள் எவரும் இருக்கவில்லை. பாடசாலகைளில் உத்பைந்தாட்டம் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்கள் சிலரே போட்டிகளுக்கு மத்தியஸ்தம் வகிக்க

முன்வந்தார்கள். மலேமும் வடமராட்சியில் முதல்தரமான போட்டிகள் நடப்பெறும் சந்தர்ப்பங்களில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்துதான் மத்தியஸ்தர்கள் அழைத்துவரப்படுவர். இதில் முதல்தர மத்தியஸ்தர்களாக விளங்கிய மாட்டின் மாஸ்டர், சிங்கராயர் போன்றவர்கள் குறிப்பிடக்கூடியவர்களாவர். ஒருமுறை நீர்கொழும்பிலிருந்தும் மத்தியஸ்தர்கள் பலர் அழைக்கப்பட்டமை எனக்கு ஓபகத்தில் உண்டாம்.

இப்படியான ஒரு நிலையில் நான் அப்பொழுது G.C.E (O/L) படித்துக் கொண்டிருக்கும் போது 1958 இல் யாழ் மத்திய கல்லூரி அதிபர்கள் சபாவிங்கம், கனகலிங்கம் ஆகியோரின் வழிகாட்டலில் உதப்பைந்தாட்ட மத்தியஸ்தர்களுக்கான பயிற்சி வகுப்புகளில் பங்கு கொண்டு அப்பரீட்சைகளில் சித்தியடந்த முதல்தர மத்தியஸ்தருக்கான தகுதி பெற்றேன். இந்த தராதரத்தகுதியுடன் வடமராட்சியில் பல்வேறு முதல் நிலை உதப்பைந்தாட்டப் போட்டிகளுக்கும் மத்தியஸ்தம் வகித்து சிறப்பாக போட்டிகளை முடித்துக் கொடுத்தேன். எனது தகமையும் திறமையும் பலராலும் பாராட்டப்பட்டது. அந்தக்காலத்தில் உதப்பைந்தாட்டப் போட்டிகளுக்கும் மத்தியஸ்தம் வகிப்பது பல்வேறு சிரமங்களாக குறிப்பிடக்கூடியது. விளையாட்டு வீரர்களிலிருந்து வெளியில் இருக்கும் இரசிகர்கள், ஆதரவாளர்கள் எனப் பலதரப்பட்டவர்களின் முரண்பாடுகளுக்கும் முகம் கொடுத்தும், சிலசந்தர்ப்பங்களில் அவர்களது தாக்கூதல்களும் ஆளாகவும் நேரிடும். எனது அனுபவத்தில் அப்படியான அசம்பாவிதங்கள் எதுவும் ஏற்படாமல் எனது தனிவான், நுட்பநிலமையான, கண்டிப்பான நிலையே காரணமாகும் என்பதில் பெருமபைபட்குகின்றேன்.

1960 இல் தொழில் வாய்ப்புக் கருதி தன்னிலங்கை காலி நகருக்கு செல்லவேண்டியிருந்தது. இலங்கையில் உதப்பைந்தாட்டத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொண்ட பிரதேசங்களில் காலி மாநகரம் ஒன்றாகும். 1917 இல் அப்போது யப்பான் நாட்டுக் கத்திராக பிரித்தானிய விமானப் படையினர் ஹொக்கலவில் (P.A.F) அங்கு பெரிய முகாம் (CAMP) போட்டிருந்தார்கள். அங்கு மக்கள் நடமாட்டமின்மையால் படையினர்தங்கள் பொழுது போக்குகளுக்கான விளையாட்டு காலி நகரில் அமர்த்துள்ள கோட்டை மதானத்திற்குத் தான் வருவார்கள். இந்த நிலையில் அங்கு பல விளையாட்டு கழகங்கள் தோன்றின. அவற்றில் பிரபலமான கழகமாக விளங்கிய “சதனேஸ்” (SOUTHERNS S.C) விளையாட்டுக் கழகத்தில் அங்கத்தவராக இருந்ததுடன், அவர்களுடன் சேர்ந்து மிகக் கடினமான பயிற்சியும் பெற்றேன். 1961 இல் அங்கு பிரதேசிலில் பயிற்சியளிக்கப் பட்டுவந்த அல்பிரட் பெர்னாண்டோ என்ற உதப்பைந்தாட்ட வீரரால் வழங்கப்பட்ட உதப்பைந்தாட்டம், மத்தியஸ்தம் வகித்தல் போன்றவற்றில் சகல பயிற்சிகளையும் பெற்றபின்னர் தான் அவைபற்றிய நுணுக்கமான செயல்பாடுகளையும் அறிந்து கொண்டதுடன் மத்தியஸ்தம் பற்றிய தரேவிலும், செய்முறையிலும் சித்தியடந்தது என்னையிலபைபட்குத்திக்கொண்டேன்.

1962 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் நான் யாழ்ப்பாணம் வடமராட்சிக்கு வந்த பொழுது அல்வாய் மனோகரா சனசமீகம் சார்ந்த “சித்திராபிரணை” என்ற அமைப்பு பெரியளவில் மனோகரா விளையாட்டுக் கழக மதானத்தில் உதப்பைந்தாட்ட சூற்றுப்போட்டியினை அழைக்கப்பட்ட வடமராட்சியைச் சேர்ந்த கழகங்களாக கிடையே நடாத்திக் கொண்டிருந்தனர். எனது வருகையுடனான முதல் மத்தியஸ்தம் இங்குதான் ஆரம்பமாகியது. இந்த நிலையில் எனது மத்தியஸ்தருக்கான சீருடை (REFEREES KITS) எனது விசிலில் இருந்து வரும் ஆணை (COMMANDING ORDERS) இவையெல்லாம் பாரவையாளருக்கும், விளையாட்டு வீரர்களும், எனது சகைகைகள் உட்பட

அனதைத் தும் கச்சிதமாகவும், அதே நேரத்தில் புதுமையாகவும் அமறைத் தமையால் நல்ல வரவறே படைப் பற்ற துடன் எனக்கென ஒரு ஒரு இரசிகர் கட்டித் தினையே தோற்றுவித்தது என்றால் அது மிகையாகாது. இத்துறை சார்ந்த நிலையில் வடமராட்சியுடன் மட்டும் நிலலாது யாழ்ப்பாணப் பட்டினம், வசாவிளான். வல்வெட்டித்துறை, பரூத்தித்துறை, மாதல் மட்டிர் வரகைகும் மத்தியஸ்தம் வகிக்க அழகைக் கப்பட்டனே.

அப்போதைய கிழக்கு மாகாணத்தில் திருமலை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த மட்டிர் நகரம் ஒரு பிந்தங்கிய ஆற்றுப்படுக்கைகளால் வறே படுத தப்பட்டதும் கடற்கரையை அண்டிய பகுதியாகவும் அமறைத்தது. அக்காலத்திக் அங்கு திரு.க.பரமானந்தன் அவர்கள் முஸ்லீம் மகாவித்தியாலத்தில் ஓர் ஆசிரியராகவும், முஸ்லீம் மக்களிடையே மிகுந்த மதிப்பும் செல்வாகும் உள்ளவராக விளங்கியமையால் அவருடைய அனுசரணையுடன் நான் அங்கு வரவழகைக் கப்பட்டேன், என மத்தியஸ்தக் கடமைகளைச் செய்வனே செய்கக் கட்டியதாக இருந்தது என்பது பதிவுக் காரியதாகும். பின்பு மட்டிர் அப்பிரதேசத்திற்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்ட பின் அமசைசர் மவுறுக் தலமையில் பகலிரவுப் போட்டியாக அறுபத்தந்தை ஓவர் கமே கரப்பந்தாட்டப் போட்டிகளும், இரண்டு உத்பைந்தாட்டப் போட்டிகளும் இடம் பெற்று நடத்தி முடிக் கப்பட்டன. இப்போட்டிகளாகும் தரிவு செய்யப்பட்ட மத்தியஸ்தர்களால் நான் மட்டும்மே யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சின்று கடமையை நினனே. இவற்றை இரவு பகலாக கழகங்களினதும், விளையாட்டு வீரர்களினதும் வணைகுகோள்கு கிணங்க சிறந்தமூறையில் மத்தியஸ்தம் செய்து நடத்தி முடித்தனே. இதனால் அங்கு எனக்குக் கிடத்த மூக்கியத்தும், மதிப்பு என்பவற்றுடன், அமசைசர் ஒருவருக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட வரவறே பு, களெரிவிப்பு என்பவற்றிற்கான விழா என்றவகையில் நான் மிகவும் பெருமடைபட்டேன். எனனைப் பொறுத்தவரையில் இது எனது வாழ்க்கையில் ஒரு சாதனையாகவும் கருதுகின்றனே. இதனைத் தொடர்ந்து 1962.12.27 இல் இடம் பெற்ற அலவாய் சித்திரா பிணை விளையாட்டுக் குழுவின்ரால் எடுக்கப்பட்ட சூற்றுப்போட்டியின் இறுதிப்போட்டியினையும் நான் மத்தியஸ்தம் வகித்து சிறப்பாக நிறைவேற்றி வதைத் தமையினையும், அந்த சூற்றுப்போட்டிப் பரூவத்துக் காரிய போட்டிகளாகும் சிறந்தமூறையில் மத்தியஸ்தம் வகித்தவனென்ற ரீதியிலும் அக்குழுவின்ரான்கு தங்கப் பதக்கம் ஒன்றினை அன்றைய பிரதம விருந்தினரால் அணிவித்து எனக்கு பெருமசைசரே த்தனர். இந்த நிகழ்வனது எனக்கு மலேம இதுறையசார்ந்த பணிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்தது என்பதனை நன்றியுடன் ஏற்றுக் கொண்டனே.

இப்படியான விளையாட்டுப் போட்டிகள், மக்களிடையே ஏற்படுத்திய இரசனைஞானத்தினை மலேம வளர்த்து தடுப்பதனை மூக்கியமாகக் கொண்டு வடமராட்சியில் ஓர் அமைப்பினைத் தோற்றுவித்து அதற்கு உத்பைந்தாட்டத்துறையினை ஊக்கிவித்து வளர்த்துக் கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் வடமராட்சிப் பிரதேசத்தின் மூக்கியஸ்தர்களாக விளங்கிய ஓய்வு பெற்ற உத்பிப் பொலிஸ் அத்தியட்சகர் (A.S.P) திரு.V.K.ஆறுமுகம், கல்விப் பணிப்பாளரும் சிறந்த உத்பைந்தாட்ட வீரரமாகிய திரு.V.தங்கராசா, ஓய்வு பெற்ற பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் திரு,ந.பாஸ்கரன் ஆகியோரின் மூயற் சியால் பரூத்தித்துறை உத்பைந்தாட்டச் சங்கம் (P.D.F.A), பரூத்தித்துறை உத்பைந்தாட்ட மத்தியஸ்தச் சங்கம் (P.D.R.F.A) என்ற சங்கங்களைத் தோற்றுவித்து இத்திறையசார்ந்த ஆர்வலர்கள் பலரையும் ஒன்றிணைத்து ஒரு கடமைப்புக்குக் கொண்டு வந்தனர். இதனால் ஆங்காங்கே உத்பிகளாகச் செயற்பட்ட மத்தியஸ்தர்கள், விளையாட்டுக் கழகங்கள் எல்லாம் ஒன்றிணைக்கப்பட்டனர். மலேம வளரி

மாவட்டங்களிலிருந்து தரமான பயிற்சியாளர்கள் வரவழகைக் கப்பட்டு பயிற்சிகள் உரிய முறையில் வழங்கப்பட்டதுடன் தரமான விளையாட்டு வீரர்கள் வளிக்க கொணரப்பட்டனர் .

1972 இல் கொழும்பில் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சினால் அமைச்சு மதைதானத்தில் சர்வதேச ரீதியிலான உதபைந்தாட்ட மத தியஸ்தர்களான ஜேர்மன் நாட்டு உதபைந்தாட்ட மத தியஸ்தரான “பாப்பே” அவர்களும் FIFA உலக மத தியஸ்தர் “கடே” என்பவர்களால் எனக்கு ஒருவாரப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. அதில் பங்கு கொண்டவன் என்றவகையில் பலவறே அனுபவங்களையும் மதிநுட்பங்களையும் பெற்றுக்கொண்டவன் என்றவகையில் மலேமும் எனக்கு சிறப்பை தந்தது எனலாம் .

எனது உதபைந்தாட்டம் ,கரப்பந்தாட்டம் ஆகிய விளையாட்டுத்துறைகள் சார்ந்த அனுபவ நிலையில் இந்த இரண்டு விளையாட்டுக்களினதும் நுட்பங்களை இணைத்து ஒரு புதிய விளையாட்டு முறையினை ஏற்படுத்துவது பற்றிய எனது தீவிர சிந்தனையோட்டம் என்னிடம் குபிக்கொண்டிருந்தது. இதன் பறோகவடே “வொலிசொக்கர்” என்ற எனது எண்ணத்தில் கருக்கொண்ட புதிய விளையாட்டு உருவாகியது. இதற்கு உரிய நடமைறை விதிகள் ,மதைதான அமைப்பு,விளையாட்டு வீரர்கள் பற்றிய அமைப்புகள் என உருவகித்த நிலையில் அதனை ஒழுங்குபடுத்தி எழுத்திலும் பதித்துக்கொண்டனே . இதனை நடமைறையை சாத தியமாகும் பொருட்டு 1986.07.06 இல் வதிரி டயமண்ட்ஸ் விளையாட்டுக் கழக மதைதானத்தில் எமது பகுதி விளையாட்டுத்துறையைச் சார்ந்த பெரியார்களான ஓய்வு பெற்ற பொலிஸ் அத தியட்சகர் திரு.V.K.ஆறும்முகம் ,கலவி அதிகாரி திரு.V.தங்கராசா ஆகியோர் முன்னிலையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட விளையாட்டு வீரர்கள் பங்குபற்றிய நிலையில் அங்குரார்பணம் சயித்து வகை கப்பட்டது.

இதன் ஒழுங்கு விதிகள் , வீரர்களின் சமநிலை என்பன இரகசிகர்களிடம் நல்ல வரவறே பபை பெற்றது. இது ஒரு புதிய விளையாட்டு என்ற வகையிலும் அன்றிருந்த எமது நாட்டுச் சபிழ்நிலகைகள் பாரப்பரிய கரப்பந்தாட்டம் ,உதபைந்தாட்டம் என்பவற்றிற்கு உசிதமாக இல்லாத நிலையில் பலவறே இடங்களில் ஏறக்குறைய இருபத்தழே போட்டிகள் சினகேபிர்வ ஆட்டமாக வடமராட்சியில் மட்டும் இடம்பெற்றன என்பது பதிவிற காரியதாகும் . அன்று கலந்து கொண்ட விருந்தினர்கள் து மதிப்பீட்டாயுடனும் ,விளையாட்டு இரகசிகர்களது ஆர்வத்துடனும் இந்த நிகழ்வு அரங்கறேயது எனலாம் .

1986 இன்பின்னர் ஏற்பட்ட எமது நாட்டின் அசாதாரண நிலகை காரணமாக ஏற்பட்ட இடம்பெயர்வுகள் இதனக் கிடப்பில் போட்டுவிட்டதென்று கபறலாம் . இக்கால கட்டத்தில் எனது இடம்பெயர்வு கம்பஹா மாவட்டத்தகைச் சரேந்தநீர்கொழும்பில் எனது இருக்கையினை அமைத்துக்கொண்ட நிலையில் “வொலிசொக்கர்” என்ற இந்த புதிய விளையாட்டு எனது மனதில் சிறகை விரித்து உதவகேத்தகை ஏற்படுத்தவடே அகில இலங்ககைகும் இந்த விளையாட்டு பரவவணேடும் என்பதால் இலவசமாக நில் வடிவில் தயாரித்து கிராம,நகர விளையாட்டுக் கழகங்கள்கும் , பாடசாலகைகள்கும் இந்த விளையாட்டினகை விஸ்தரிக வணேடும் என்ற அவாவினால் “வொலிசொக்கர்”ருக்கான சட்டதிட்டங்கள் ,விளையாட்டாளர்கள் , மதைதான அமைப்புகள் என்பன வரகை கோட்களுடன் கபிய ஒரு நபலினகை அச்சுப்பிரதியில் அமைத்து விநியகேகித்துக்கொண்டனே . இந்நில் கபியளவு பல இனத்தவரும் விளங்கக கபிய வகையில் தமிழ் மொழிப்பிரவாகத்தில் அமைக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடக்கபியதாகும் . மலேமும் “வொலிசொக்கர்” பற்றிய விளையாட்டுக்கான பிரசாரங்களகை கொழும்பு பத்திரிககைகள்

